

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

VIII. Qua honestate Imperator Ottonem Episcopum ad sedem suam
direxerit, & quomodo susceptus sit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

di, in comitatu nostro, vel in Capella nostra non memini me virum honestate, prudētia, & omni virtutum genere præstantiorem vidisse.

Encomia Othonis.

Ad hæc Beringerus Comes de Sultzbach, cui cum bonis læua semper voluntas fuit, submurmurans; Domine, ait, nescimus quis, vel vnde sit, quem nobis Pastorem assignasti. Cui Imperator, si vnde sit, ait, quæris? Babeberg mater eius, ego autem pater ipsius sum. Et, viuit Dominus, qui nocuerit eum, tanget pupillam oculi mei: quiue eum deponere tentauerit, me quoque regni folio priuabit. Hunc diuino credens electum iudicio, vobis Pontificem dignum offero. Nam qualis est, quantāue in eo gratia redundet, euidentius adhuc experimentum capietis. His dictis cuncti, elata in altum voce, laudem Deo canebant, Clerus & populus prospera ei diuinitus imprecando affectuosis vocibus concrepabant.

*Obmurmurac
Comes de
Sultzbach.
Imp. defendit
Othonem.*

Qua honestate Imperator Othonem Episcopum ad sedem suam direxerit, & quomodo susceptus sit.

CAPVT OCTAVVM.

Imperator autē secretius eum de necessariis quibusque paterna informans diligentia, aliquandiu in Palatio detinuit, donisque optimis cumulatum, Ecclesie Babebergensi honorificè destinavit. At pius Otto chari Cæsaris vitam charissimo Iesu multum commendans, iter cum suis aggressus est. Cumque egresso itinere ad villam Ampherbach dictam venisset, occurrerunt ei eminentiores quique & honorati Babebergensium, & magno exultationis concentu Patrem desideratissimum exipientes, debita sedulitate obsequij in vicem sese præuenire certabant. Ipse autem paululum ex eadem villa progressus, cum ciuitati Babebergensi appropinquaret, ad demonstranda verè humilitatis & inuictæ magnanimitatis exempla, equo, cui

*Ebbo.
Vide vitam e-
dit. à Canis.
lib. 1. cap. 4.*

Otho Bambergam tendit.

*Occurrunt
Othoni Bambergenses.*

*Bambergam
pedes eius nudip
pes intrat.*

cui infederat sese excutens, & calceamentum soluens, nudipes intrat urbem. Erat autem tunc hiems niuosa, & glaciali frigore asperissima, & ille beatus, igne diuini amoris calens, in intimis virili constantia tolerabat horrorem tanti algoris, ita ut per longissimos viae tractus nudipes ambulans cunctis per hoc admirationi esset, atque stupori.

Igitur in Purificatione sanctæ Dei genetricis Mariæ, pio Ottone cathedram suam inuisente, Clerus & populus Babebergensis vnanimi deuotione adunatus ante portam ciuitatis occurrit, & solenni apparatu cantuque dulcissimo, ut competebar, in domum Domini nouum Pastorem deducendum cum lacrymis, spirituali gaudio plenis, Deo gratias agebant. Cumque post debitam deuotæ susceptionis & salutationis iucunditatē domum Episcopalem adisset, pedes eius nimio gelu diriguerant, ita ut sanguis guttatim procurrens, tepida eos aqua confoueri vrgeret: vnde & postmodum sæpius vehementissimo podagræ dolore cruciabatur: sed inerat ei admiranda fortitudo patientiæ & robur mentis, tantæque vis amoris Christi, ut pro hoc à Dei opere nullatenus cessaret.

Proverb. 20.

Differt consecrationem suam.

** De Ruthardo, lege Serarum lib. 5. Rerū Mogunt. ad annu 1088. C. 109.*

Sciens autem veridicum illud prouerbium; *Hæreditas*, ad quam festinatur in principio, in nouissimo benedictione carebit: consecrationis suæ gratiam longo tempore, id est, per triennium distulit, ut postmodum suscepti Præsulatus curam tanto perfectiori interiorum & exteriorū scientiā administraret, quanto ad hanc instructior ex tempore veniret. Augebat quoque dilationis huius causam schismatis, quod tunc in regno erat, dolenda satis confusio: quia * Ruthardus venerabilis Moguntinus Archiepiscopus, quasi rebellis Imperatori, & per hoc cathedra suā depulsus, in Turingia per octo annos iam morabatur. Plurimi quoque Episcoporum in Teutonicis partibus, officij sacerdotalis suspensione mulctati fuerant: vnde, pius Otto ordinationis suæ gratiam à beatissimæ memoriæ Paschali Papa consequi desiderabat, sciens quæntæ affectionis privilegio, Babebergensis Ecclesia à fundatore suo beato Henrico Imperatore, primitus Romanæ sedis, quasi vnica

vnica filia matri, esset obligata. Pro hoc ergò literas huiusce-
modi per fideles & honorabiles nuncios misit Apostolico.

*De literis ad Apostolicum pro sua causa
directis.*

CAPVT NONVM.

Domno Apostolico Paschali prærogatiua
meritorum & sanctitate morum, Ro-
manæ sedis apice condignè sublimato,
Otto Dei gratia Babebergensis electus,
cum omni deuotione orationes prom-
ptissimas & seruitiũ tam voluntarium,
quàm debitum.

*Insignis episto-
la S. Orthonis
ad Paschalem
Pontif. & est
copiosior, quam
illa, quæ existat
in Vita edit.
Canisiana lib.
I. c. 5.*

*V*IA tandem, Domino miserante, & Ecclesie
sue nauem moderante, post nubilas errorum tem-
pestates, serena lux veritatis Occidentali reful-
sit Ecclesia, ante omnia & super omnia desidera-
mus scire sanctitatem tuam, in omnibus nos paruisse, uti de-
cuit, legato tuo, Episcopo videlicet * Constantiensi, & sum-
ma deuotione cuncta, quæ per ipsum edocti sumus, partim exe-
cutos fuisse, partim, si vita detur, exsequi paratos. Quamob-
rem vestigiis pedum tuorum aduoluti, obnixè flagitamus, ut
paternitatis tua seruum patienter audias. Siquidem mundo
iam in maligno posito, * cui vix cuiquam creditur homini
aut loco, non parua nos torquent angustia pro ordinationis no-
stra assécutione. Proinde dubius & anxius & fluctibus cu-
rarum naufrago simillimus, cum Principe Apostolorum, cuius
vicem

* Gebhardo.

* cum.

*S. Orthonis scrupu-
lis angitur ob-
acceptum an-
nulum & bac-
culum ab Im-
peratore.*